

(ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 354

* ΕΤΟΣ ΙΕ' *

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Π ρ ο ς

τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας

τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

—Εὐλαβέστατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί,
—Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Ἐπὶ τῷ κοσμοχαρμούνῳ καὶ σωτηρίῳ ἀγγέλματι τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, πέμποντες ὑμῖν τὴν ἡμετέραν ἀγάπην, προσαγορεύομεν συγχρόνως ὑμᾶς διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ χαιρετισμοῦ «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἡ σκέψις τῆς ἄκρας ταπεινώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ γεννηθέντος ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων καὶ καταδεξαμένου τὴν ἡμετέραν χοϊκὴν φύσιν ὥς στηρίξη τὰς καρδίας ὁλῶν ἡμῶν εἰς τὸν καλλίνικον τοῦτον ἀγῶνα, οὐτινος ὁ ζυγὸς ἀποβαίνει δυσβάστακτος ἄνευ τῆς θερμουργοῦ πίστεως εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ βρέφους τῆς Βηθλεέμ.

Ἡ ὑψίστη τιμή, ἥτις προσεγένετο εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιφανείας ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ Λυτρωτοῦ, ὥς καταυγάζη τὰς ψυχὰς μας μετὰ τὴν γλυκεῖαν καὶ ἰλαρὰν ἀνταύγειαν τῆς πίστεως εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ πνεύματος τῆς καινῆς κτίσεως.

Ἄς ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι ἀφ' οὗτου ὑπάρχει Βηθλεέμ ὑπάρχει καὶ Ἐκκλησία· καὶ ἀφ' οὗτου ὑπάρχει Ἐκκλησία ἅπαντες οἱ ὑψηλοὶ καὶ

ώραῖοι πνευματικοὶ ἀγῶνες τελικῶς εὐρίσκουν δικαίωσιν.

Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ ἡμέτερος διεξαγόμενος πολυετής καὶ κρατερὸς ἀγὼν τοῦ πνεύματος. Ἀγὼν ὀρθοδοξίας καὶ ὀρθοπραξίας, ἀγὼν γνησιότητος τῶν βιωμάτων καὶ ἐκκλησιαστικῆς καθαρότητος. Ἀγὼν μὲ ἀγωνιστὰς ἐθελοντὰς ὡς τὸ παράγγελμα τοῦ τεχθέντος Σωτῆρος προτρέπει: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν».

Πολλὰ ὑπέστημεν μέχρι σήμερον ἄνευ γογγισμού. Πλείονα ὑφιστάμεθα ὁμολογοῦντες μετὰ παρρησίας τὴν προσήλωσίν μας εἰς τὸ ὑπερφυεῖς πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας. Πλείστα δὲ δεινὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ δεχθῶμεν ἂν τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πίστεώς μας. Ἀντλοῦμεν τὴν δύναμιν ἐξ ἀκενώτου πηγῆς. Προετοιμαζόμεθα ἐκ τῆς προφητικῆς ρήσεως τοῦ Σωτῆρος «εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν». Εἴμεθα ὁμως πεπεισμένοι ἐκ τῆς ὑποσχέσεως Τουτοῦ περὶ τοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας: «καὶ πύλαι Ἰδοὺ οὐκ ἀτισχύσουσιν αὐτῆς».

Οὐδένα μισοῦμεν, οὐδὲ τοὺς διώκοντας ἡμᾶς. Πάντας ἀγαπῶμεν ὡς τὸ Θεῖον βρέφος τῆς Βηθλεέμ παρήγγειλεν ἡμῖν. Οὐδὲν ζητοῦμεν

πλήν τοῦ δικαίωματος νὰ τηρῶμεν τὰς παραδόσεις. Πᾶσα ὁμῶς ἀπόπειρα νὰ μᾶς ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο προσκρούει εἰς τὴν ἀντίστασιν τῆς συνειδήσεώς μας.

* *

Ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου εὐρίσκει καὶ ἐφέτος τὴν Ὁρθοδοξίαν διεσχισμένην. Ὁ ἄρραφος χιτῶν τοῦ Σωτῆρος κεῖται διερρηγμένος. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα ἡμῶν εἶναι μεγάλα καὶ δυσεπίλυτα.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ προσπάθειά της νὰ θεραπεύσῃ τὰς ποικίλας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος πνευματικὰς ἀπαιτήσεις πράττει πᾶν ὅ,τι αἱ δυνάμεις της ἐπιτρέπουν καὶ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ὑπαγορεύουν.

Ἄν δὲν δύναται νὰ καλύψῃ ὅπαντα τὰ κενά, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς συνθήκας τοῦ παρόντος. Αὐτὸ ὁμῶς δὲν ὀδηγεῖ ταύτην εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Γνωρίζει ὅτι αἱ ἔσχατοι ἐκβάσεις τοιούτων ἀγῶνων ἐναπόκεινται εἰς τὴν ὑπερτάτην βούλησιν τοῦ Ὑψίστου.

Τὴν αἰσιοδοξίαν ταύτην φιλοδοξεῖ νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὰ τέκνα της ὅπαντα. Ὅστις ἄλλωστε προσβλέπει καὶ ἐνατενίζει μετ' ἐλπίδος εἰς τὸν ἀνατείλαντα ἀστέρα τῆς Βηθλεὲμ πληροῦται ὑπὸ τῆς βαθυτάτης πίστεως ὅτι τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας καθίδρυμα πέμπεται νὰ ὀδηγηθῇ τελικῶς εἰς τὸν νοητὸν λιμένα τοῦ θριάμβου.

Δι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ χαρμοσύνου χαιρετισμοῦ τῆς Γεννήσεως ἀπευθύνει πρὸς ὅπαντας καὶ τὴν ὑπόμνησιν περὶ τηρήσεως ὅλων τῶν ἀγωνιστικῶν ἀρετῶν : Πίστιν καὶ ἐμμονὴν εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς ὀρθοδοξίας, ἐνότητα φρονήματος καὶ ἀγάπην, ὑπακοὴν πρὸς τοὺς πνευματικούς ταγούς καὶ προσήλωσιν εἰς τὴν χαρασσομένην ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἱ. Ἀγῶνος πορείαν.

Ἄς εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι τὸ φῶς τοῦ ἀνεσπέρου καὶ νοητοῦ ἀστέρος τῆς Βηθλεὲμ θὰ καταυγάσῃ τὸν ὁμιχλώδη καὶ τεταραγμένον κόσμον τῆς σήμερον παρέχον οὐ μόνον τὴν ἐνότητα τοῦ φρονήματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ καὶ διανοίγον τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ πνεύματι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαν.

Πέμποντες τέλος τὰς διαπύρους εὐχὰς ἡμῶν διὰ τὴν κατ' ἄμφω ὑγίαν παράγγελ-
λομεν ὑμῖν ἵνα φρουκτωρῆτε ἐν οἷς ἐκλήθητε
ρηγοροῦντες καὶ προσευχόμενοι, ἔχοντες δὲ

πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν λειτουργικὴν προσταγὴν : στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

ΑΚΑΚΙΟΣ ΠΑΠΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ : Ἀρχιμ. Παρθένιος Σκουρλῆς
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλῆμης
Ἀρχιμ. Μεροκούριος Καλοσκάμης
Ἀρχιμ. Αὐξέντιος Πάστρας
Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρμπας
Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσαλούπης
Ἀρχιμ. Νήφων Ἀστυρίδης
Ἀρχιμ. Στέφανος Τσίκουρας
Ἱερομ. Διονύσιος Καλάργυρος
Ἱερομ. Πανάρετος Πετρίδης

ΠΕΝΘΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΚΗΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον 24)12)60 (Ν. Η.) ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον, ὅπως αἰφνιδίως, ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἐκλεκτὸς χριστιανὸς καὶ ἀγωνιστὴς Μιχαὴλ Γάκης. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ν. Σμύρνης Ἀθηνῶν.

Εἰς τὴν περίλυπον οἰκονομίαν του, πολύτιμον καρπὸν καὶ συνεκιστὴν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς παραδόσεως, ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰ θερμά της συλλυπητήρια, εὐχομένη τὴν ἀπὸ Θεοῦ παρηγορίαν

Ἡ ἰδιὴ καὶ μὲς δρᾶσις :

Ἡ Δ)σις Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κατέστησε γνωστὸν, εἰ ἐγκυκλίῳ της πρὸς τοὺς Διευτῆς τῶν σχολείων τοῦ Κράτους, ὅτι διάφοροι θρησκευτικαὶ αἱρέσεις πλησιάζουν τοὺς μαθητὰς καὶ προσφέρουν εἰς αὐτοὺς οἰκονομικὴν βοήθειαν μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὸν προσηλυτισμὸν ἐντέλλεται δὲ ὅπως μεριμνοῦν πρὸς τοῦτο οἱ καθηγηταὶ καὶ ἀπομακρύνουν τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τῆς τοιαύτης σκόπιμον φιλανθρωπίαν.

Καὶ τὸ μὲν Ὑπουργεῖον κόμει ἐν προκειμένῳ τὸ καθήκον του. Ἐρωτᾷ ὁμῶς ἡ ἀπλή λογικὴ : Τί γίνεται εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς δράσεως αὐτῆς τῶν ἑτεροδόξων; Ποῖα συγκεκριμένα μέτρα λαμβάνει πρὸς τοῦτο ἡ ἐπίσημος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Κράτους; Πόσους μαθητὰς ἐπλησίασαν οἱ «Καλοὶ Ποιμένες» καὶ ἐβοήθησαν αὐτοὺς οἰκονομικῶς, πόσα παιδιὰ ἐντυσαν, πόσα ἐτροφοδότησαν;

Μόνον ἀφοῦ πραγματοποιῇ ἡ ἐνεργὸς συμπαράστασις, εἶναι δυνατόν νὰ καρποφορήσῃ καὶ ἡ νοθεσία. Ἀλλ' ὅπως εἰς τίποτε δὲν ὠφελοῦν αἱ μακροσκελεῖς ἐγκυκλίου καὶ οἱ παχεῖς ρητορικοὶ λόγοι. Αὐτὰ μόνον ὡς κωμωδία εἰς βάρος τοῦ τραγικοῦ δράματος τῆς δυστυχίας ἡμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῶν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρων ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἀπευθύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμιὰν Ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, δόξ. Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι.

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

Ἀπολογητικὴ μελέτη ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου

ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ Ο ΜΕΣΣΙΑΣ,

Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔθνησι δὲ μωρίαν.

Α' Κορινθίους 23, 24.

Δὲν ὑπῆρξε σημεῖον περισσότερον ἀντιλεγόμενον εἰς τὸν κόσμον ἀπο τὴν προσωπικότητα τοῦ Θεανθρώπου.

Ὁ ἀπολυτρωτικὸς ρόλος τοῦ Κυρίου καὶ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἔθεσε εἰς δοκιμασίαν ὅλας τὰς παλαιὰς ἀξίας.

Ἡ εἰδωλολατρεία, ἡ ὁποία μετεμορφώθη εἰς ὀρθολογισμόν, ἀγωνίζεται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσίου. Βεβαίως οἱ αἰῶνες ἐγελοιοποίησαν τὰ ἀμφισβητήσεις αὐτάς. Ἡ θριαμβευτὴ ἐξάπλωσις τοῦ κυρύγματος τοῦ Ναζωραίου κατεξέσχισε τὰς ὀρθολογιστικὰς ἀντιρρήσεις.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ καὶ σήμερον ἐπιζοῦν μεταμορφωμένοι αἱ παλῆαι πλάναι γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσίου, καλὸν θὰ ᾔτο νὰ ἀκούσωμεν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἐκκλησίας.

- 1) Τί ἐννοοῦμεν διὰν ὁμιλῶμεν περὶ Μεσσίου;
- 2) Ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μεσσίου;
- 3) Ὁ κόσμος ἐπερίμενε τὸν Μεσσίαν;
- 4) Ἦλθε αὐτὸς ὁ Μεσσίας;
- 5) Τί λέγουν οἱ πιστεύοντες τὰ ἀντίθετα;

Α'

Ποῖα λοιπὸν ἡ ἔννοια τοῦ Μεσσίου;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὴν λέξιν καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Μεσσίου τὴν εὐρίσκομεν μόνον εἰς τοὺς Ἰουδαίους. Καὶ τοῦτο διότι αὐτοὶ μόνον ἐδέχθησαν τὴν ὑπόσχεσιν ἀπὸ τὸν Θεὸν περὶ τῆς ἀποστολῆς του. Βεβαίως αὐτοὶ τὸν ἐθεώρουν ὡς ἕνα βασιλέα ἰσχυρὸν καὶ παντοδύναμον, πάντως ἐπίγειον, ὁ ὁποῖος θὰ ὑπέτασσε ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Τὰ σχετικὰ χωρία τῶν προφητῶν Δαυὶδ, Ἡσαΐου, Ἰεζεκιήλ, Δανιήλ, Ζαχαρίου, οἱ Ἰουδαῖοι τὰ ἐρμήνευσαν μὲ ἐγκόσμιον φρόνημα. Τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς κυριαρχίας τοῦ Μεσσίου εἰς τὸν κόσμον δὲν τὴν εἶχε συλλάβει. Ἡ πνευματικὴ καὶ ἀπολυτρωτικὴ φύσις τοῦ Κυρίου δὲν ἐχώρει εἰς τὸν στενοκέφαλον ἐθνικισμόν τους.

Μεσσίας εἰς τὴν ἑβραϊκὴν σημαίνει Χριστός. Χριστὸς ἐλέγετο ἐκεῖνος πού προσωρίζετο δι' ἀξίωμα μέγα καὶ ἦτο κεχρισμένος. Τὸ πνεῦμα ὁμοῦ τῆς Γραφῆς εἶναι ἄλλο. Ἐννοεῖ τὸν βασιλέα τὸν πνευματικόν, τὸν νικητὴν, τὸν νομοθέτην καὶ ἀρχιερέα.

Β'

Ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μεσσίου ἐδόθη πολὺ ἐνωρίς. Μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ ὁ Θεὸς εἶπεν πρὸς τὸν ὄφιν: «Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρ-

ματος αὐτῆς· αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν».

Ὁ Ἰακώβ, εἰς τὰς δυσμὰς τῆς ζωῆς του, λέγει πρὸς τὸν υἱὸν του Ἰούδα, «οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται».

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΙΖΟΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν σὲ βάλῃ σὲ δοκιμασίαν ὁ πειρασμὸς τῆς λοιδορίας, νὰ πιστεῖς ὅτι κρίνεται ὁ αὐτὸς του. Διότι τί ἀπὸ τὰ δύο συμβαίνει: μὲ τὴν μακροθυμίαν σου προχωρεῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἢ μὲ τὴν ὀργὴν σου πηγαίνεις πρὸς τὸν Σατανᾶ; Δώσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν λογισμόν σου νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἀγαθὴν μερίδα. Διότι ἢ θὰ ὠφελήσῃς καὶ ἐκεῖνον σὲ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς πρωτότης ἢ θὰ τὸν βλάβῃς περισσότερον μὲ τὴν ὑπεροψίαν σου.

Τὶ θὰ ἤμποροῦσε νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τιμωρία διὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ νὰ βλέπῃ τὸν ἐχθρόν του νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ὕβρεων. Μὴ οἴπτεται τὸν ἑαυτὸν σου καὶ μὴ ἀφίνῃς νὰ κυριεύεται ἀπὸ τὰς ὕβρεις. Ἀφῆσε αὐτὸν νὰ σὲ γανγίξῃ ἀπρακτός. Μόνος του παιδεύεται, ὅπως αὐτοτιμωρεῖται ἐκεῖνος πού κτυπᾷ κατὰ τὸ ὅποιον δὲν αἰσθάνεται πόνο (διότι οὔτε τὸν ἐχθρόν ἀπεμάκρυνε οὔτε τὸν θυμὸν του ἱκανοποίησε). Ἔτσι καὶ ἐκεῖνος πού ὑβρίζει αὐτὸν πού δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὰς ὕβρεις, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πάθος του. Μάλιστα συμβαίνει τὸ ἀντίθετο, σκάζει ἀπὸ τὸ κακό του.

Διότι μὲ ποιὸν τρόπον ἀμέσως ἀπὸ τοὺς παρόντας καθέννας τοὺς ὀνομάζεται; αὐτὸς μὲν ὕβριστής, σὺ δὲ μεγαλόψυχος. Αὐτὸς μὲν ὀργίλος καὶ κακός, σὺ δὲ μακρόθυμος καὶ πρᾶος. Αὐτὸς μὲν μετανοεῖ κάποτε γιὰ ἐκεῖνο πού εἶπε, σὺ δὲ οὐδέποτε θὰ μετανοήσῃς γιὰ τὴν ἀρετὴν. Τί χρειάζονται τὰ πολλὰ λόγια; Εἰς αὐτὸν μὲν ἡ λοιδορία ἀπέκλεισε τὴν αἰώνιον βασιλείαν «*Λοιδόροι γὰρ βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν*». Εἰς ἐσένα δὲ ἡ σιωπὴ σου ἐτοίμασε τὴν αἰώνιον βασιλείαν. «*Ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται*».

Μὲ τὸ νὰ ἀνδίστασαι καὶ νὰ γίνεσαι ὁμοῖος μὲ τὸν ὕβριστήν εἰς τί ἐλαφρύνεται ἡ θέσις σου; Ὅτι σοῦ ἔδωκε πρῶτος τὴν ἀφορμὴν; Καὶ αὐτὸ σὲ ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης; Διότι καὶ ὁ πόθος μὲ τὸ νὰ μεταθέτῃ εἰς τὴν ἄλλην τὴν αἰτίαν τῆς ἁμαρτίας δὲν σημαίνει ὅτι ἀπαλλάσσεται ὁ ἴδιος. Ὅπως δὲν ὑπάρχουν στέφανοι χωρὶς ἀνταγωνιστὰς εἰς τοὺς ἀγῶνας, οὔτε πτώματα χωρὶς ἀντιπάλους εἰς τὰς μάχας, ἔτσι δὲν κερδίζεται καὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν χωρὶς ὑπομονήν. Ἀκου τὸν Δαβὶδ πού λέγει: «Ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου, οὐδὲ παρωξύνθην οὐδὲ ἠμυνάμην, ἀλλ' ἐκωφεύθην, καὶ ἐταπεινώθην καὶ εἰσέγησα ἐξ ἀγαθῶν». Σὺ δὲ τὴν κατακρίνεις τὴν λοιδορίαν ὡς κακόν, τὴν μισεῖς ὁμοῦ ὡς καλόν. Νά, λοιπὸν, πού ἔπαθες ἐκεῖνα πού κατηγορεῖς. Ἡ μήπως τὸ κακὸν εἰς τὸν ἄλλον τὸ διακρίνεις πολὺ καλὰ, ἐνῶ τὸ χειρότερον τὸ δικόσου δὲν τὸ θεωρεῖς τίποτε;

Εἶναι ἄσχημο πρᾶγμα ἡ ὕβρις; Τότε νὰ ἀποφεύ-

Λ Ο Γ Ο Σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΝΔΟΞΟΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΑΚΟΥΕ οὐρανὲ καὶ λαλήσω. Ἀκούσατε οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. «Εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἐστὶ παντὶ τῷ λαῷ διὰ τὴν ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτὴρ ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ». Σήμερον ἐκεῖνος ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας, ὁ Σωτὴρ, τὸν ὅποιον ὅλος ὁ λαὸς ἐπερίμενε καθὼς ἡ ὠδίνουσα τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ, ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ καθὼς ἦτο γεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν Προφητῶν.

Εὐαγγελίζομαι χαρὰν μεγάλην τὴν ὅποιαν ψάλλουν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ στερέωμα αὐτοῦ τὴν κηρύττει εἰς τὸ σύμπαν. Ἀκούσατε ὅρη καὶ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας. Σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὅρη εὐφροσύνην, διότι ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ ὅστις εἶναι ὁ Χριστός. Ἐγεννήθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, ὁ καταλυτὴς τοῦ Ἄδου, ὁ καταργητὴς τοῦ θανάτου, ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἀνοίξῃ τὰς κλειστάς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, θὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὰ καταχθόνια τὰς ψυχὰς τῶν πεπεδημένων καὶ θ' ἀνεβάσῃ αὐτὰς εἰς τὴν πανευφρόσυνον κατοικίαν τοῦ παραδείσου.

Πηγαίνετε εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας διὰ νὰ ἰδῇτε τὸ ἀνερμήνευτον θαῦμα τὸ ὅποιον εἶχεν προφητεύσει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἡσαΐου. «Καὶ δώσει ὑμῖν Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον. Ἴδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν». «Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ Παρθένον μητέρα θηλάζουσαν». Θαῦμα θαυμάτων καὶ μεγίστη ἀπόδειξις τῆς ἰσχύος τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἀτονοῦν

γῆς νὰ τὴν μιμῆσαι. Διότι μὲ τὸ νὰ ἀρχίξῃ ὁ ἄλλος πρῶτος δὲν σημαίνει ὅτι ἐλαφρύνεται ἡ ἰδική σου θέσις.

Εἶναι μάλιστα δικαιότερον νὰ ἐπισύρῃς ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ σου τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ ἄλλος δὲν εἶχεν τὸ πρότυπον γιὰ νὰ τὸν σωφρονίσῃ.

Σὺ δὲ ἐνῷ βλέπεις νὰ ἀσχημονῇ ὁ δογιζόμενος, δὲν ἐπροφυλάχθης γιὰ νὰ μὴν τοῦ ὁμοιάσῃς, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς καὶ ἐξοργίζεσαι καὶ ἐπιτίθεσαι. Καὶ τελικῶς ἡ ἰδική σου συμπεριφορὰ γίνεται ἀπολογία διὰ τὸν ἄλλον, ποῦ ἀρχισε πρῶτα.

Διότι μὲ ἐκεῖνα ποῦ κάνεις καὶ σ' ἐκεῖνον δίδεις ἀφορμὰς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου κατακρίνεις.

Ἐάν μὲν λοιπὸν εἶναι κακὸν πρᾶγμα ὁ θυμὸς, γιατί δὲν ἀπέφυγες τὸ κακόν; Ἐάν δὲ εἶναι ἄξιον συγγνώμης γιατί δογίζεσαι μὲ ἐκεῖνον ποῦ θύμωσε; Ὡστε μὲ τὸ νὰ εἶσαι δεύτερος εἰς τὴν ἀπάντησιν δὲν ἐλαφρύνεσαι καθόλου. Διότι εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲν λαμβάνει τὸν στέφανον ἐκεῖνος ποῦ ἔκανε τὴν ἀρχὴν τῆς ἔριδος ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποῦ ἐξηκολούθησε τὴν ἁμαρτίαν ἀφοῦ τὴν παρέλαβεν ἀπὸ τὸν πονηρὸν προκάτοχον.

(Συνεχίζεται)

Ἐλευθέρα μεταφράσεις Π.Ι.Β.

καὶ μεταλλάσσεται ἡ τάξις τῆς γεννήσεως.

Ἀλλὰ μὴ ἀπορήτε. Ρωτήστε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ καὶ θὰ τὸ ἀντιληφθῇτε.

Διὰ τὸν Ἡρακλέα λέγουν ὅτι νήπιος ὢν ἐφόνευσε τοὺς ὄφεις τοὺς ὁποίους εἶχε στείλει ἡ Ἥρα ἐναντίον του. Τὸ οὐρανοδόναμον δὲ μὴ βρέφος τῆς Βηθλεὲμ θὰ ψηλαφίσῃ τὴν φωλεάν τῶν ψυχοφθόρων ὀχεντρῶν, τὴν κατοικίαν τῶν πονηρῶν δαιμόνων. Ἴδοὺ τί λέγει ὁ μεγαλοφῶ ὁτατος τῶν προφητῶν: «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Ὄνόματα λαμπρὰ καὶ ὑπερφυῖ Ὡ ἀνέκφραστος συγκατάβασις Ὡ πλοῦτος χρηστότητος καὶ ἄμετρος φιλανθρωπία Ὁ ἀναρχος ἀρχίζει, ὁ ἀόρατος καθορᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ καθεζόμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, κατακλίνεται εἰς φάτνην ἀλόγων. Νήπιον ἀπαλὸν φαίνεται ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καὶ τυλλίσσεται εἰς σπάργαν. Αὐτὸς ποῦ ἔμπορεῖ νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν χεῖρα του τὴν κτίσιν ὅλην.

Γίνεσαι, Κύριε, ἄνθρωπος διὰ νὰ θεοποιηθῇς τοὺς θνητοὺς ἐνδύεσαι τὴν μορφήν τοῦ Ἀδάμ, Σὺ ποῦ δὲν ἔχεις μορφήν, διὰ νὰ ἐνδύσῃς τὸν ἄνθρωπον τὴν πρώτην μορφήν τῆς ἀθανασίας. Ἀποδέχεσαι τὴν ἀνθρωπίνην πτωχείαν διὰ νὰ πλουτίσῃς ἡμᾶς μὲ τὴν θεότητά Σου. Σὺ ὁ ἀχώρητος κατεδέχθης νὰ γεννηθῇς εἰς σπήλαιον. Σὺ, ποῦ ἔχεις θρόνον τὸν οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, εἰσῆλθες εἰς μίαν φάτνην ἀλόγων, διὰ νὰ μᾶς δώσῃς τὸ παράδειγμα ν' ἀποφεύγωμεν τὴν κενοδοξίαν, νὰ καταφρονῶμε τὴν πολυτέλειαν, νὰ ἀσπαζώμεθα τὴν ταπεινότητα καὶ ν' ἀγαπῶμεν τὴν πτωχείαν.

Δι' αὐτὸ λοιπὸν δοξάζει ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγάλλεται ἡ οἰκουμένη, ψάλλουν οἱ ἄγγελοι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον καὶ θαυμάζουν οἱ ποιμένες τὸ θαῦμα. Ἐρχονται οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ μακριὰ διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν παντοκράτορα καὶ ταρασσεται Ἡρώδης ὁ παράνομος.

Ἀλλὰ ματαίως, θεομάχε βασιλεῦ, καταδιώκεις τὰ βρέφη. Χορταίνεται ὁ Ἄδης ἀπὸ τὰ ἄκακα ἄρνια ἀλλὰ αὐτὰ κηρύττουν τὴν ἔλευσιν εἰς τὸν κόσμον τοῦ Μεσσίου. Πανηγυρίζουν οἱ δίκαιοι καὶ ψάλλουν οἱ Προφῆται. Σκιρτοῦν οἱ προπάτορες εἰς τὴν κοιλίαν τῆς γῆς. Χορεύουν οἱ δίκαιοι εἰς τὸν Ἄδην.

Ἄς, ἡχήσουν καὶ αἱ χαρμόσυναι φωναὶ τοῦ χριστεπωϊμοῦ πληρώματος μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς γῆς. Ἄς ἀνέβῃ ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων μέχρις ἐβδόμου οὐρανοῦ. Ἄς ἀκουσθοῦν τὰ ἄ-

Ἀπὸ τὸ ἐν Θεσσαλονίκη Παρμακεδονικὸ-Θεσσαλικὸ-Θρακικὸν Συνέδριον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἑορτολογίου

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως Θεογνί-
κης κ. Ἡλ. Νικολόπουλος, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τοὺς κ.
κ. Συνέδρους εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τὸ Συνέδριον
τοῦτο δορᾶται ἀπὸ καθαρῶς θρησκευτικὰ καὶ Ἐθνι-
κὰ ἑλπίδια καὶ ὡς σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξετάσῃ τὴν
ἐμφανιζομένην σήμερον κατάπτωσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν
ἀγῶνος, νὰ ἐπιδώξῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούν-
των τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ζητημάτων, καὶ νὰ κατα-
δείξῃ ὁποῖαν πραγματικὴν ζημίαν ὑφίσταται ἡ Ἐκ-
κλησία καὶ τὸ Ἔθνος, βίαν ταῦτα ἐκκλίνωσι τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων.

Τελευτῶν, πηχῆθη ὅπως ὁ Θεὸς περιωροῦρῃ
καὶ σκεπάσῃ πάντοτε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν,
ὁδηγῶν ταῦτα ἠνωμένα, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων, εἰς τὴν
εὐρείαν λεωφόρον τοῦ εἰρηνικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ
προορισμοῦ, ἀμφοτέρων ἀγωνιζομένων διὰ τὴν εὐ-
κλειαν τοῦ Ἐθνους καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Διοική-
σεως Θεογνίκης κ. Παν. Βασιλειάδης, ὁμιλήσας πρὸς
τοὺς συνέδρους, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἐάν ὁ ὅρος «ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς» εἶναι ἀπα-
ράβα ὡς διὰ πάσαν ὀργανωμένην προσηπάθειαν, καὶ
διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, δι' ἡμᾶς
τοὺς ταπεινοὺς ὑπηρετάς τῆς ὑψηλότερας καὶ ἀγιο-
τέρας ἰδεολογίας, τῆς ἀφορώσας τὴν πρὸς τὸν Θεὸν
πίστιν μας, κατὰ τοὺς αἰωνόβιους θεσμοὺς τῆς ὁρ-
θοδοξίας, πρέπει νὰ κατιστῇ συνείδησις καὶ σκοπός
προτεύων πάσης ἄλλης μερίμνης, καὶ δὴ κατὰ τὴν
κρίσιν αὐτὴν περιόδον.

Διὰ τοῦτο πολλὰ κατὰ καιροὺς συνήλθον καὶ συν-
έρχονται καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον Συνέδρια, ἐπι-
διώκοντα διαφόρους σκοποὺς Ἐθνικοὺς, ἡθικοὺς,
ἐπιστημονικοὺς, ἐπαγγελματικοὺς καὶ ἄλλους.

Ὅλοι οἱ Συνέδριοι, καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ
τὰ Συνέδρια ταῦτα, διατηροῦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν
πόθον, ὅπως πραγματοποιηθῶσιν οἱ σκοποὶ τῶν καὶ
ἡ ἰδέα αὐτῶν λυβῇ τὴν δέουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων τῆς κοινωνίας ἢ τὸ ἐπάγγελμά
των, ἢ ἡ Ἐπιστήμη τῶν ἐδοδωθῇ. Ἐχουν δηλαδὴ
ἀτομικὸν καὶ προσωπικὸν πόθον. Τὸ σημερινόν μας
ὅμως Συνέδριον διαφέρει καὶ ὑπερέχει τῶν ἄλλων,
κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ πόθος τῶν Συνέδρων αὐτοῦ καὶ
τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων, δὲν εἶναι ἀτο-
μικὸς οὔτε προσωπικὸς, ἀλλ' εἶναι πόθος ἀπα-
ξαιάντων τῶν τέκνων τῆς ὁρθοδοξίας, οἵτινες θέ-
λουν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Τὴν ἐνότητα αὐτὴν, διέσπασεν ἡ ἀστοχος
καὶ ἀμελέτης ἐνέργεια τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας,
διότι μετὰ τινα χρόνον ἀπὸ τῆς ἀνορθῆς ἐκείνης ἡ

ποράσεώς της, σημαντικὸν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ, δὲν ἀπεδέχθη καὶ ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ με-
τὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐκείνην ἀπόφασιν, ὡς ἀντικειμέ-
νην εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ συνείδησιν.

Συνεπεία τούτου, οἱ ἐμμένοντες εἰς τὸ Ἰουλια-
νὸν εορτολόγιον, ἔχοντες τὸ ἀναφαίρετον καὶ κατο-
χυρομένον ἐκ τοῦ Συντάγματος, δικαίωμα, ἀπεσχί-
σθησαν ἐκ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ συνέστησαν
ιδίαν θρησκευτικὴν Κοινωνίαν, ἣτις κατέστη «γνω-
στή». Αὐστυχῶς μετ' οὐ πολὺ, ἤρξατο ἕνας ἄνευ
προηγουμένου διωγμὸς ἐναντίον τῆς νέας ταύτης
θρησκευτικῆς Κοινωνίας καὶ συνέβησαν τὰ γνωστά
εἰς ὅλους μας γεγονότα, ἅτινα δὲν τιμῶν οὔτε τὴν
Ἐκκλησίαν πού τὰ διέπραξε, οὔτε καὶ τὴν Πολι-
τείαν, ἣτις διευκόλυνε τὴν πραγματοποιήσιν τῶν.

Οἱ διωγμοὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ σήμερον συνεχιζόμε-
νοι, ἀπαγορεύονται οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἰσχύοντος Συν-
τάγματος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διεθνῶν συμβάσεων, αἵ-
τινες κατοχυροῦσι τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

Ὡς γνωστὸν τὶ ἄτομα ἐν τῷ Κράτει ἔχουσιν
ὕποχρεώσεις, ἔχουσιν ὅμως καὶ δικαιώματα.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων, ἴσταιται ρυθμιστὴς ὁ
ὑπέρτατος Νόμος τοῦ Συντάγματος, ὁ ἐπιτάσσων
τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὸν τρόπον ἐπιβολῆς αὐτῶν,
ἀλλὰ καὶ προστατεύων ἐπαρκῶς καὶ καθορίζων τὰ
δικαιώματα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ κοινωνίᾳ διαβιούντων
ἀτόμων.

Ἡ ἀμερόλητος καὶ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ὑπερ-
τάτου αὐτοῦ Νόμου οὔτε παρερμηνείας ἐπιδέχεται,
οὔτε διακρίσεις ἐπιτρέπει, ἀλλὰ ἀξιοῖ ἰσότητα καὶ
ὑποταγὴν καὶ σεβασμὸν παρὰ πάντων ὡς πρὸς πᾶ-
σαν κατεύθυνσιν, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ βοηθῇ
ἐννομομένη Κοινωνία, οὔτε ἰσοζυγισμὸν, πρὸς ἀρ-
μονικὴν διαβίωσιν τῶν πολιτῶν, ἐντὸς τῶν κόλπων
τοῦ Κράτους ὅπου τὰ ἄτομα ζῶσιν ἐν ἀσφαλείᾳ κι-
νούμενα ἐλευθέρως, δρῶντα καὶ παράγοντα ἐπωφε-
λὸς πρὸς ἀνάδειξιν καὶ ἐξύψωσιν τῶν ἐθνικῶν ἀξιών
καὶ τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν, πρᾶττοντα οὕτω τὸν πολιτι-
σμὸν τῶν

Ἀντίθετος τακτικὴ, σημαίνει βαθμιαίαν ἀπο-
σύνθεσιν καὶ κατάπτωσιν εἰς βάρος καὶ τῶν ἀτόμων
καὶ τοῦ συνόλου

Δὲν προτίθεται νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου καὶ νὰ ἀναλύσῃ αὐτό, διότι σκοπὸς δὲν
εἶναι αὐτός, ἀλλ' ἡ διαπίστωσις, ὅτι ὁ θεμελιώδης
αὐτὸς Νόμος ἀγνοεῖται, προκειμένου ἡμεῖς οἱ φιλό-
νομοι καὶ φιλειρηνικοὶ πολῖται, ὄντες ἐπιβεβαρυμέ-
νοι μὲ ὅλας τὰς δι' αὐτοῦ καὶ τῶν νόμων θεσπιζο-
μένας ὑποχρεώσεις, νὰ τύχωμεν τῆς ἐλευθέρως ἀ-
σκήσεως τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων, κατὰ
τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς ἀπαραβύβιστου συνειδήσεώς μας
ὡς γνήσιοι Ἕλληνες Χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι ἐμμένον-
τες εἰς τὴν πατροπαράδοτον πίστιν μας, τὴν καθα-
γιασθεῖσαν διὰ ποταμῶν αἵματος καὶ ὑπερανθρώ-
πων θυσιῶν καὶ μαρτυριῶν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, καὶ μέχρις ὁριστι-
κῆς καὶ ἐγκύρου λύσεως τοῦ ὑπὸ κρίσιν ζητήματος,

σματα τῆς παναρμονίου ὁδῆς μέχρι τὸν
Ἄδην. Μία φωνὴ ἅς ἡγήσῃ ἀπὸ ὅλους, ἐπουρα-
νίους καὶ ἐπιγίους ἢ ὅποια θὰ ψάλλῃ το
«δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ἐκ μέρους μιᾶς Πανορθόδοξου ἢ Μεγάλης τοπικῆς Συνόδου, συγκληθῆσομένης μερίμνη καὶ προσπάθειά τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, μᾶς δίδεται τὸ δικαίωμα, ὅπως ἀξιῶμεν ἀπὸ τὴν πολιτείαν δι' ἑνὸς ψηφίσματός μας, τὰ κάτωθι :

1) Κατάργησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1951 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὡς ἀντικειμένης εἰς Συνταγματικὰς καὶ δογματικὰς ἀρχὰς καὶ στερουμένης ἐκτελεστικοῦ χαρακτῆρος.

2) Ἀμεσον ἔκδοσιν αὐστηρῶν διαταγῶν πρὸς παῦσιν τῶν διωγμῶν, ἰδίως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐκ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, διατασσόμενων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἐναντίον ἱερέων ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου, ἐφ' ὧν οὐδεμίαν ἔχουσι δικαιοδοσίαν.

3) Ἀμεσον ἔκδοσιν αὐστηρῶν διαταγῶν πρὸς τὰς κατὰ τόπους Διοικητικὰς, Δικαστικὰς, Ἀστυνομικὰς κλπ. Ἀρχάς, περὶ τῆς Συνταγματικῆς παρεχόμενης ἐλευθερίας τοῦ συνέχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι καὶ ὀριστικὴν ἀρσιν τῶν ἀντιθέτων ἐορηνειῶν, δι' ὧν εἰσάγονται καὶ καταδικάζονται ἐπὶ ἀντιποιήσει ἁρχῆς Κληρικοὶ ἀποχωρισθέντες τῆς παρούσης Ἐκκλησίας καὶ κλείονται ἱεροὶ Ναοί, μὴ ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν καὶ κ' ὧν ἀσχεῖται ψυχολογικὴ βία εἰς βάρος τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως φιλησούχων πολιτῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

4) Ὑποχρεωτικὴν καταχώρισιν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Κράτους, τῶν μυστηριακῶν πράξεων, γάμων, γεννήσεων καὶ βαπτίσεων τελουμένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Κληρικῶν.

5) Ἀπαλλαγὴν ἀπὸ οἰασδῆποτε εἰσφορᾶς φόρου ἢ ἐνοριακοῦ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, δεδομένου ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐορτολογίου, δὲν ἐξυπηρετοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ κλῆρος τῶν δὲν μισθοδοτεῖται οὔτε ἀπὸ τὸ Τ.Α.Κ.Ε. οὔτε ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων καὶ εὐχρίθησαν ἐπιτυχίαν αὐτῶν οἱ Πανοσιολ. Ἀρχιεπίσκοποι Βόλου κ. Χρυσόστος Νασλίμης, Αἰδεσ. Ἱεροῦς Θεολογικῆς κ. Στυλιανὸς Μουσιᾶ, Πανοσόλ. Μοναχὸς κ. Ἀντώνιος Μουστακάς, κ. Κωνστ. Κόμνιος, Ἀντιπρόεδρος Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ οἱ ἐλλογιμώτατοι Θεολόγοι καθηγηταὶ ἐξ Ἀθηνῶν κ.κ. Διον. Μπατιστάτος καὶ Σταῦρος Καραμήτσος.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Θεολογικῆς κ. Παν. Βασιλειάδης, ὡς Εἰσηγητὴς τῶν τριῶν πρώτων θεμάτων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διοικήσεως ἦτοι :

1) «Κατάργησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

2) Ὑποχρεωτικὴ καταχώρισις ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις τοῦ Κράτους, τῶν μυστηριακῶν πράξεων, τελουμένων ὑπὸ Κληρικῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας».

3) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ οἰασδῆποτε εἰσφορᾶς φόρου καὶ ἐνοριακοῦ δικαιώματος καὶ Κληροσύμου, ὑπὲρ τοῦ κλήρου τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας».

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος ἦτοι περὶ τῆς ὑπ'

ἀριθ. 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ὡς γνωστὸν, διὰν κατὰ τὸ ἔτος 1950, ἀπεκαλύφθησαν αἱ κολάσεις ἐκεῖναι πράξεις τῶν ἰθυνόντων, τὴν Μοῆν Κερατέας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἠτήσατο δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, τὴν διάλυσιν τῆς Θρησκευτικῆς Κοινωρίας τῶν Παλαισημερολογιτῶν.

Κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐξέδοτο τὴν περίφημον ἐκείνην ὑπ' ἀριθ. 45)1951 πράξιν του, δι' ἧς ἀπεφάνητο, ὅπως διωχθῶσιν οἱ παλῶντες ἱερεῖς, ἀποσηματισθῶσιν οἱ μὴ κανονικῶς καὶ νομίμως χειροτονηθέντες κληρικοί, ἐκτελεσθῶσιν αἱ καταδικαστικαὶ ἀπορρίψεις τῶν ἀκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κατὰ μοναχῶν κλπ. καὶ νὰ ἀποδοθῶσι τῇ Κρατοῦσῃ Ἐκκλησίᾳ οἱ ναοὶ ταύτης, οἱ ἀνθαφῆτως καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Παλῶν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, αἱ ἀνωμικαὶ ἀρχαὶ τῆς Χώρας ἤσκησαν ἐξοντωτικὸν διωγμὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐσφραγίσθησαν αἱ ναοὶ, οἱ ἐν τῷ Κράτει ναοὶ τῶν Παλῶν, ἐσύρθησαν δέσμοι καὶ ἀπεσχηματίσθησαν οἱ ἱερεῖς τούτων, διελύοντο βιαιῶς οἱ ἐκτελεστικοί. Οἱ κρυφί ἐκτελοῦντες τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα, ἐκτελοῦντο, συνελαμβάνοντο καὶ ὠδηγοῦντο εἰς τὰ κρατητήρια οἱ Ἐπίτροποι τῶν ναῶν καὶ τέλος ἐβόσαν εἰς τὴν ἐκφορίαν ὑπερήλικας Μητροπολίτας.

Τοιαύτας, δυστυχῶς, περιγραφάς, διωγμῶν καὶ μαρτυρίων, συναντᾷ κανεὶς μόνον εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐξαπλώσεως τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Ἡ ἀνωτέρω 45)1951 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀντίκειται εἰς Συνταγματικὰς καὶ δογματικὰς ἀρχάς, ἦτοι εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας, τὰ δικαιώματα τοῦ συνέχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι διὰ Θρησκευτικῶν σκοποῦς, ἰσότητος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν Θρησκευτικῶν καθηκόντων, ἰδρύσεως ναῶν κλπ. καὶ συνεπῶς πάσχει τελείαν ἀνυπαρξίαν.

Δυστυχῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἤχθη πρὸς κρίσιν ἡ παράνομος ἐκείνη πράξις, ἐξαπατήρησε ταύτην ὡς μὴ ὑπαγομένην εἰς τὸν ἔλεγχόν του, διότι στερεῖται ἐκτελεστικοῦ χαρακτῆρος καὶ ὡς ἐνέχουσα προγραμματικὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τοιαύτης, καὶ οὐχὶ ὡς Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ αὕτη πράξις, περιέχει προγραμματικὴν ἐπαγγελίαν, ἐν τούτοις, ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς Διοικήσεως, ἐξετελέσθη ὡσεὶ Διοικητικὴ πράξις, ἦτοι τὸ σφράγισμα τῶν ναῶν, ἡ βιαιὰ διάλυσίς των πιστῶν καὶ δὴ ἐν ὄρῳ κατανυκτικῆς λειτουργίας καὶ Ἐκκλησιασμοῦ, ὁ ἀποσχηματισμὸς κλπ. ἀποτελοῦν παραβίαν θεμελιωδῶν συνταγματικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, ἀναγομένην εἰς τὴν ἀρροδιότητα τῆς Διοικήσεως. Παρίσταται ὅθεν ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τῆς Διοικητικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ βιαιῶν μέσων, διότι ἡ βία γεννᾷ βίαν.

Συνεχίζεται

ΤΩΝ ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΩΝ ἢ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΓ. ΝΗΠΙΩΝ

Κοντάκιον Ρωμανοῦ

Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελετῆς Ἡρώδου ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διητοιῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς. Ραχήλ κλαίουσα τὰ τέκνια αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

Ματθ. Β 13 - 18

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΠΙΩΝ

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ
τεχθέντος τοῦ βασιλέως
Μάγοι ἐκ Περσῶν
σὺν δώροις ἐπιδημοῦσι
δι' ἀστέρος ἐξ ὕψους
ὁδηγούμενοι.
Ἄλλ' Ἡρώδης ταρασσεται
καὶ θερρίζει τὰ νήπια
ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος
ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ
καθαίρεται ταχύ.
Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω
εὐφραινομένων,
τί ἔστιν ἐν Ραμᾶ;
Ὅτι ἠκούσθη
θρήνος ἐκεῖ ἄμετρος!
Ἰακώβ ἐπαγάζεται
καὶ Ραχήλ τί ὀδύρεται;
Ἰωσήφ ἀνεγνωρίσθη
καὶ Ραχήλ τί στενάζει;
Βενιαμὶ ὀψώθη;
τί κλαίει Ραχήλ;
Δεῦτε οὖν ἴδωμεν
τὸν ὀδυρμὸν καὶ τὸ πένθος·
οὐ γὰρ τὰ πρῶτα θρηνεῖ παιδίον
οὐ τὰ πραθέντα καὶ εὐρεθέντα,
ἀλλ' ἅπερ νῦν κατέσφαξεν

Ἡρώδης ὁ ὀμώτατος.
Τὸν χρόνον γὰρ ἠκρίβωσεν
ἀστέρος τοῦ ἐκλάψοντος
καὶ πέμψας εἰς Βηθλεὲμ
ἀτεκνοὶ τὴν Ραχήλ
διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ.
Ἄλλ' ἐκείνη ἐν χαρᾷ
εὔρε πάλιν αὐτά,
ὁ Ἡρώδης δὲ θρηνεῖ
ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ
καθαίρεται ταχύ.
Ὁ ἦχος τῶν θρηνόντων
τοὺς νέους παῖδας,
ὡς βροντὴ ἐπὶ γῆς
κτύπον ἐποιεῖ·
βουνοὶ γὰρ καὶ φάραγγες
καὶ κοιλάδες τῶν ὄρων
ἀντηχοῦντες ὠλόλυζον
τὴν οἰμωγὴν ἐκείνην
ὥσπερ ἀφομοιοῦντες
συνέπασχον ἀλλήλοις
συγκοπτόμενοι.

Ἦν δὲ ἰδεῖν τότε
πλήρη αἱμάτων τὴν γαίαν
τὴν ἔρημόν τε καὶ ἀοικήτους
ὅτι καὶ μέχρι τούτων ἐκτείνει
τὸν θυμὸν ὁ παράνομος
καὶ ὄντως ὑπερήφανος,
τὰς μητέρας γὰρ ἤλαιεν
καὶ φθάνων ταύτας ἥρπαζεν
ἐκ τῶν ἰδίων ἀγκαλῶν
ὡς στρουθία νεοσσούς
μέλος ἄδοντα γλυκύ,
καὶ κατέσφαζεν αὐτὰ
μὴ νοῶν ὁ δυσμενὴς
ὅτι καὶ ταῦτα ποιῶν
τὸ κράτος αὐτοῦ
καταλυθήσεται ταχύ.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 622-952

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ὑπεύθυνος ὕλης Παναγιώτης Βρετάκος
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι

ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

❖❖

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος δραχμὰς	15.—
»	Ἐτησίαν	» 30.—
Ἐξωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίαν	» 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἐπενθυμίζομεν ὅτι οἱ ἡμεροδεδι-
κται τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1981
ἀποτελοῦν σπουδαίον ἀπόκτημα καὶ
θεοχριστιανικῆς οἰκογενείας. Ἡ ὕλη
αὐτῶν ἔχει συλλεγῆ ἔκ τῶν διβλιο-
θηκῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὑπὸ
τοῦ σεβαστοῦ πατρὸς Ἀντωνίου
Μουστακά καὶ ἀποτελεῖ εὐώδη λει-
μῶνα χριστιανικῆς κατηχήσεως.

Καμμεῖν οἰκογένεια δὲν πρέπει
νὰ μένη ἄνευ τοῦ πολυτίμου αὐ-
τοῦ ἔργου.

Τὸ μωρὸν ἄλως.

Ὁ θλιβερός καὶ ἀξιοδάκρυτος δὸν Κιχώτης τῆς
Κερατίας, ὅστις ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα Εὐγεν. Τόμπρος
ἐξακολοῦθεῖ νὰ περιφέρει τὰ ῥάκη τῆς υπέρβειας του
ἐνθεν κακεῖθεν καὶ νὰ ἐκλιπαρῇ τὴν προσοχὴν μας.

Φαίνεται ὅτι οἱ νεκροὶ ἀγνοοῦν ὅτι ὄξουν πτωμα-
τικῶς διὰ ἄλλους δὲν ἐξηγεῖται πῶς ὁ ἄταφος αὐτὸς νε-
κρὸς ἐπιμένει νὰ ἐκχέῃ ὡς ἀπύλωτος ὁχετὸς τὴν δυσω-
δίαν τῆς υπέρβειας του.

Ὁ πνιγμὸς τοῦ ὄμοις εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν ἀρῶν
τῶν θυμάτων τοῦ πονοῦ «Εὐεργετήσε» ἔχει συμβῆ πρὸ τό-
σων χρόνων, ὥστε νὰ ἔχωμεν λησμονήσει τὸ στίγμα καὶ
τὴν κιλίδα τοῦ ἱεροκατήλου αὐτοῦ.

Ἄν δὲ αὐτὸς ἔχη λαθεύσει κακότεχνα ἀνδρόκελα,
τὰ ὁποῖα δίκην ψιττακῶν ἀναμυρικόζουν τὰς μορφάς του
εἰς ἡμᾶς δὲν προκαλεῖ εἰμὴ μόνον τὸν σπαραξικάρδιον
κλαυθρὸν τὴν παιδρότητα δηλ. καὶ τὸν οἶκτον.

Μὲ τοὺς ἐσχάτους δὲ νευροσπάστους καὶ εὐσεβοφα-
νεῖς ὑστερισμούς του καὶ τοὺς ἀφορισμούς του διὰ
τοὺς παραβάτας τῶν κανόνων μᾶς ἐνθυμίζει τὰς πόρνας
ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι ὠμίλουν περὶ τιμῆς.

Αἰδῶς Χίος

Τὸ ὅτι ὁ διωγμὸς ἐναντίον μας δὲν ἔχει παύσει ἀλ-
λὰ συνεχίζεται μεταποιημένος καὶ μὲ ποικίλα μορφεῶς
εἶναι κάτι ποὺ οὐδεὶς ἀγνοεῖ.

Ὅτι ὁμοῦ δὲ ἐπίσκοπος Χίου θὰ ἔφθανε καὶ εἰς
τὸ σημεῖον νὰ ἐξορίσῃ τὸν ἱερομόναχον Θεόδουλον ἐκ τῆς
Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Πατέρων Χίου εἰς τὴν Μονὴν
Ὑψηλοῦ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι εἶναι ὁ μόνος προστάτης
καὶ συντηρητὴς γηραιῶν καὶ ἀναπήρων μοναχῶν, εἶναι
κάτι ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ κακουργήματος.

Ἄς γνωρίζουν ὁμοῦ οἱ υπεύθυνοι ὅτι ὁ μὲν ἀγωνι-
στὴς ἱερομόναχος λαμβάνει τὴν ὑψίστην τιμὴν τοῦ ὁμο-
λογητοῦ αὐτοῦ ὁμοῦ θ' ἀντιμετωπίσουν τὸ ἀμεύλικτον
κριτήριον καὶ τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων καὶ τοῦ
Ὑψίστου.

Ἐπανόρθωσις

Ἐκ λάθους ἀνεγράφη ὅτι ὁ ἀποβιώσας ἐκλεκτὸς ἀ-
δελφὸς Σταύρος Ἀγραφιῶτης ὠνομάζετο Δημήτριος.

Προβαίνομεν εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν αἰτούμενοι συγ-
νώμην ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΝΕΩΝ Γ.Ο.Χ.

Ἡ Ἑνώσις Νέων Γνησίων Ὁρθοδόξου Χριστι-
ανῶν ἀνακοινεῖ εἰς τὰ μέλη της ὅτι τὴν 8/1/60 καὶ ὥραν
11.30 π.μ. θέλει πραγματοποιήσῃ Γενικὴν Συνέλευσιν
τῶν μελῶν της ἐπὶ τῷ τέλει ἐκλογῆς ἐφορευτικῆς ἐπι-
τροπῆς πρὸς διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν, ὑποβολῆς ὑπο-
ψηφιστῶν καὶ λογοδοσίας διοικήσεως τῆς ἀπερχομέ-
νης διοικήσεως ἐπιτροπῆς. Ἡ παρουσία πάντων τῶν
μελῶν εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἡ Ἑνώσις Νέων Γ.Ο.Χ. εὐχαριστεῖ θερμῶς
τὴν Σὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον, ὅπερ ἐπέδειξε καὶ ἐπιδεικνύει διὰ τὴν ἀναδιοργά-
νωσιν τῆς Ἑνώσεως Νέων Γ.Ο.Χ.

Ἡ Ἑνώσις Νέων Γ.Ο.Χ. συγκεκινημένη διὰ τὸ
πατρικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διὰ τὴν ἀνα-
διοργάνωσιν της, εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸ Διοικητικὸν
τῆς Συμβουλίου.

Τὸ Σωματεῖον Νέων Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐκφρά-
ζει τὰς θερμὰς του εὐχαριστίας πρὸς τὸ Διοικητικὸν
Συμβούλιον τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας διὰ τὴν δω-
ρεάν τῶν 500 δραχμῶν, ἣν παρέσχε τοῦτο πρὸς ἡμᾶς,
διὰ τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν

τῆς Ἑνώσεως Νέων Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΟΣΜΑΣ ΦΙΝΤΙΡΙΚΟΣ ΣΤΥΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ

Ἡ ἀμειλικτὸς πραγματικότης

Αἱ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις αἵτινες ἡ-
κούσθησαν κατὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου Ἀλε-
ξίου ἐν Ἑλλάδι δὲν ἡμποροῦν νὰ καλύψουν ὅλον
τὸν χώρον τῶν κολοσσιαίων ζητημάτων τῆς Ὁρθο-
δόξιας. Δὲν θεραπεύονται, βλέπετε, τεράστια προ-
βλήματα μὲ φιλοφρόνους ἐκδηλώσεις εὐγενείας.

Ὅστις ἐθελουσι φλεῖ ἐμπρὸς εἰς τὴν πραγματι-
κότητα καὶ ἡδελωμένως ἀποφεύγει νὰ ἴδῃ τὴν κα-
τάστασιν «ἰσκαρδαμνητὴ» ἀργὰ ἢ γρήγορα τὰ προ-
βλήματα τὸν ἐκδικιοῦνται.

Ἐδελπιστοῦμεν ὁμοῦ ὅτι ὅσον καὶ ἂν γίνεται
σκοπὸς ἀτόκων τῶν ζητημάτων τῆς Ὁρθοδο-
ξίας καὶ παραποίησις τῆς πραγματικότητος δὲν θὰ
βροαδύνει ἡ ἡμέρα τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τῆς μᾶς
Ἀγίας κατ' ἀνατολὰς Ἐκκλησίας. Ἄν συμφέρον
εἰς τοὺς ἐνόχους νὰ βλέπωσιν τὴν κατὰστασιν ὅσοθεν
χωματιστῶν γυαλιῶν δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἀπειρο-
δύναμον πνεῦμα τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας θ'
ἀνέχεται ἐπ' ἀπειρον τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς Ὁρθοδο-
ξίας εἰς παπισμὸν καὶ προτεσταντισμὸν.

Δὲν ἔχομεν μόνον τὴν ἐκτολογικὴν ἐνότητα
τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ νοῦν, ὅταν λέγωμεν τ' ἀνω-
τέρω. Μεγάλα καὶ κατεπείγοντα προβλήματα ζητοῦν
λύσιν. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συντόμως αἱ φιλο-
φρονήσεις θ' ἰδῶσιν τὴν θέσιν των εἰς μίαν σοβα-
ρὰν, ἀνεπιρρέαστον καὶ κοσμογονικὴν ἀποκἀθαρσιν
τῆς Ὁρθοδόξιας ἀπ' ὅλα τὰ ὀθνεῖα καὶ παρασιτὰ
στοιχεῖα ποὺ τὴν λυμαίνονται. Ἡ ὥρα νὰ ὑψωθῇ
ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀριζούσαν θέσιν της μακρὰν
πάσης κοσμικῆς ἐπιδράσεως θὰ σημάνῃ συντόμως.